

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník V.

Chicago, dne 25. srpna, 1883.

Číslo 11

Podává Jindř. Háječka vydává Výkonný Výbor.

Vychází vždy 15. každého měsíce.—RUKOPISY pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdříve do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatele Výkonného Výboru.—Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 60c. roč.—Do Evropy 1 zl. 50 kr

Něco o Sokolu.

Že příroda denně příležitosti poskytuje, seznatí její poklady, které v tisícerech proměnách nám se jeví, o tom jsme všichni přesvědčeni. Rovněž může býti tvrzeno jednoduše, že příroda, pokud živého tvorstva se týče, nevyčerpatelna jest, ana nám od tisíciletí ať již následkem plození aneb vývoje a odrodění vždy nové zjevy k seznání a ku prozkoumání podává.

Tak i u nás vyskytnul se tvor, který sice povrchně každému znám jest, ale důkladně a zevrubně teprve v poslední době prozkoumán byl.

Doufám, velectění předplatitelé a čitatelé listu tohoto, že mně dovolíte, abych Vás s oním tvorem blíže seznámil. Seznámení, kteréž Vám slibuji, týče se „Sokola“ a tu doufám se Vám zavděčiti, an „Sokol“ již nyní v živo žije tvorů živých místo nikoli poslední zaujímá a tudíž jeho zevrubná znalost každému vítána býti může,

„Sokol“, totiž náš český, družný Sokol, patří do říše ptactva jako jiný sokol.

O jeho latinském neb jinojazykovém pojmenování nejsou až doposud pří- i nepřirodozpytci úplně sjednoceni, hlavně z té příčiny, že mnozí z nich nejsou v stavu mu přijíti na jméno.

Že náš Sokol jest skutečným ptákem, o tom svědčí tak časté výlety, kteří naši Sokolové zvláště v letě konají, jakož i pravá sokolská péra, která na nich lze viděti. A byli by někdo snad v pochybnosti, že by náš Sokol nebyl ptákem, toť ať sobě přečte píseň „Hoj Sokolci mužně v před,“ kde stojí černé na bílém „náš smělý, volný bud vždy let“—a hned musí býti přesvědčen o podstatnosti tvrzení mého.

Náš Sokol, toť jeho zvláštnost, jest ze všeho ptactva nejvíce vyvinut a zdokonalen.

Kdežto jiní ptáci ještě starým obvyklým způsobem, seděním na vejcích o své potom-

stvo se starají, přicházejí naši Sokolové hned živí na svět. Žeby snad někdy byl nějaký Sokol „mrtvý“ na svět přišel, o tom nám schází všelikých zpráv zjištěných.

Vyrostlý Sokol měří půldruhého až dva metry výšky, ačkoliv se zde a onde i výjimky naskytují. Sokol nás roste až do čtyřiačcátého roku a dosáhne časem vysokého stáří.

Barva Sokola jest šedá, na prsou červená; kol krku má on bílý proužek, vrchní část hlavy jest černá a na levé straně chocholem opatřena. Kol těla má černý pruh, který vrchní část těla od spodní dělí.

Jeho dvě nohy, které mu hlavně k běhání slouží, jsou dole také černé a každá z nich jest pěti prsty opatřena. Jeho dvě křídla, kterými může dle vůle své pohybovat, jsou na konci zvláštním přístrojem obdařena, kterým se on v čas potřeby i držeti může; v obecné mluvě jest mnohdy mí to křídél pojmenování: „paže ruce“ užíváno.

Co se dějin našich „Českých Sokolů“ týče, víme o nich teprve v posledním dvacetiletí co vypravovati. Jak a kterak se u nás zahnízdili, těžko říci.

Že by snad v dobách předpotopních aneb v dobách pozdějších takovýchto Sokolů kdys stávalo, pochybují, an žádných pozůstatků, žádných známek, skamenlin neb otisků nikdež nalezeno nebylo.

Jest sice pravda, že zejména v Recku v předkřesťanských dobách nalézali se tvorové, kteří měli jakosi podobnost s našimi Sokoly—ti však byli barvy pleťové a bez per a dávno—dávno již vyhynuli.

Co zvláštnost našich Sokolů lze družnost, spolčování, kterou vždy a všude pěstují, vytknouti. Sokol náš není žádným samotářem, a tudíž možno jej jen v celých rojích spatřiti ať již jest to na výletech, v cvičeních, hromadách a p.

Domovina jejich jsou Čechy, odkud se i

dále rozplemenili. Nyní nalezáme je i na Moravě, v Polsce, na Jiho, ba i v zámořských krajinách.

Pozoruhodné jsou vlohy tohoto Sokola. Pakliže se mladí Sokolci již trochu opeřili, hned je staří k cvičení a na výlety sebou berou, je v skákání, šplhání, plavání cvičí a vůbec všelijaké povážlivé a odvážné kousky s nimi vyvádí.

Celkem hledí staří, aby ti mladí Sokolci záhy již těla a povahy své pevnili a časem pravými Sokoly se stali. Radost jest se podívatí na mláďata, s jakou chutí se všemu učí a s jakým zápalem konají vše, co jim starými ukázáno bylo.

Že se mnohdy i stává, že mladí v nepřilíš dlouhé době v letu, v pružnosti a odvaze své učitele předčí, možno ze zkušenosti tvrditi.

Sokol jest celkem povahy mírné, ačkoliv dovede i rázně toho zobákem svým klfnout, který se mu v cestu staví neb jeho přirozené právo ohrožuje. Vůči svým soudruhům jest mírumilovný, snášenlivý a nezištný.

Náš Sokol není tedy žádným dravcem, an sice také slídí někdy po holubence, ale ne, aby ji uchvátil, alebrž nanejvýš aby ji poleceval.

On také není ptákem stěhovavým jako vlaštovka, ačkoliv i on miluje volnost a svobodu jako tato; on zůstává však vždy věren své domovině, svému i hnízdu.

Potrava těchto ptáků jest velmi rozličná; oni se živí nejvíce masem a rostlinstvem.

O způsobu chytání těchto ptáků lze velmi málo říci. Jen dámský svět patřil mezi ptáčníky, kteří se často přičiňují, aby některého švarného sokolka do svých sítí vlákali a takto jej božské svobody jeho zbavili.

Celkem ale, kde se Sokolové usadí, tam bývají vždy pro užitečnost ošetřování a vítání; neboť Sokol se vždy přičiňuje, aby vůkol své, v němž se byl usadil, všelikého škodlivého hmyzu zbavil. A tak jako krocán nemůže červenou barvu snést, tak jsou zas našemu Sokolu protivny: šosy, copy a v ústech českých zvuky cizinské.

Smutné jsou to povinnosti jež v posledním čase na mne naléhají, mým totiž oznamování úmrtí. Sotva že oznámil jsem jedno a podal naň rozpočet již došlo mne zas jiné, a v čase posledním již nestačí po jeťnom nýbrž hned dvě, neb tři; tak v čísle 10tém podávám rozpočet na tři úmrtí, a již opět jest mi oznámiti z Detroit letošní rok třetí, totiž: Sokola Matěj Hošna. Zemřel 22ho července t. r. v stáří 32 r. 5 měsíců. Zemřelý jest od dne 11. června 1879 členem Těl. Jed Sokol „Budivoj“ v Detroit Michigan a tudíž i N. J. S. Dále zemřel u Těl. Jed Sokol v New Yorku Sokol Václav Hnilička dne 18. července na zánět mozku. Zemřelý byl 23 roků stár a jest ode dne 7. září 1880 členem N. J. S Sokol Jednatel T. J. Sokol v New Yorku, sokol S. Výborný píše o něm pochvalně takto: Zemřelý byl stále činným členem, tak že v posledním čase postoupil až do první čety, vyznamenával se mírnou povahou, rodem byl z Cirkvice u Kutné Hory, a do Ameriky se přistěhoval před 11ti roky. Pohřeb jeho byl odbýván v sobotu dne 21. července, za účastenství skoro všech našich členů s hudbou spolkovou, a práporem, průvod byl imponantní; s naší spolkové síní byla zamřelému prokázána poslední čest pronešením krátké pohřební řeči a zapěním jedné písně našim pěveckým sborem. Dotyčně Jednoty, jakož i pozůstalý zesnulých přijmětež nejvřelejší soustrast nad ztrátou Vaší, již Vám jmenem V. J. V. N. J. S. vyslovuje jednatel.

Právě dopsav, dostal jsem „Svornost“ jež

nám přináší novou truchlovzvěst, a to sice jednu z nejtruchlejších, již tuto Sokolstvu našemu podávám.

Ve schůzi Plz. Sokola dne 13. srpna oznámil předseda že dosavadní účetník, Ferd. Sklenář, v jakémisi rozrušeném stavu se k němu dostavil a položiv knihy na stůl, pravil: „Zde jsou knihy Sokola“ načež odešel. Nikdo nevěděl co se s ním stalo, kam odešel nikdo se také nestaral, neb to bývalo u něho častěji opakováno. Odejel za štěstím a nenalezna ho, vrátil se opět. Měl dostatečného školního vzdělání a okolnost, že časem dosti těžce musil o své byti zápasiti, činila z něho zádumčivého člověka. Býval též zaměstnán co sazeč u „Svornosti“ a „Chic. Listů“, kterážto místa vždy v jeho chvíli opustil a věnoval se opět práci u zedníků. Nebyl člověkem spokojeným, následkem čehož byl ve všem nestalým.

Po odevzdání knih předsedovi p. Fr. Layerovi odebral se dle zpráv do Racina, anaf mu byla matka psala, by se tam odebral, že dostanou práci na farmě. Sklenář jel, aby se více nevrátil. Nalezen byl blíž Racina v shořelé stodole co — pouhý oharek. Co nejděsnějšího při tom konečně se jeví, jest to, že vlastní jeho matka zatčena jest, že ona sama stodolu zapálila, jelikož měla před tím prudkou hádku se synem Ferdinandem stranou otce. Našel konečně klid—!

Sklenář zaměstnán byl co podáváč zedníkům u stavitelů českých Layera a Beneše a bytem byl u p. Harmacha člena tiskárny naší

č. 538 Centre ave. Před týdnem poslal mu pán ten kufr na jistého Ant. Hamana do Racine Wis., 1648 Michigan ave.

Z počátku nejevil Sklenář zcela žádnou náklonnost jeti za matkou, tato ale psala mu prý téměř přes den psaní, tak že se konečně rozhodl jeti, aby se více nevrátil. Býval dříve členem Pl. Sokola a spoluzakladatelem spolku českých studentů. Ještě na posledním výletu Sokola Plz. se znamenitě bavil. Nevěděl, jak děsný osud jej v krátkce očekává!

„Slavie“ se dne 15. srpna, přináší zprávy obšírnější jak následují:

Obyvatelstvo racinské jmenovitě české, bylo v pondělí ráno nemálo zděšeno zprávou, že na Pointě, několik mil severně od Racina, shořela stodola krajana našeho p. J. Buchty a v ní že zahynul mladý český muž, Ferdinand Sklenář, kterýž sem asi před 14 dny z Chicagu přibyl. Více než to však poděsila nás zpráva, že vlastní matka Sklenářova stodolu zapáliti měla, aby syna svého se zbavila. Považovali jsme zprávu tu za přehnanou, a abychom se pravdy dopátrali vyjeli jsme si neprodleně na „Point.“

Jevišťe zločinu neb neštěstí

nalezá se nedaleko od světlárny. Při vozové cestě po levé straně nalezá se obydlí domek manželů Buchtových, dvoupatrové to stavení dosti úhledné a několik kroků stranou stávala stodola, z níž dnes nezbylo nic než kamenná podezdívka. Po pravé straně táhne se mírný svah k jezeru a téměř na samém břehu jezerním, zrovna proti obydlí manželů Buchtových, nalezá se domek manželů Friedrichových k německé národnosti se hlásících. Když jsme přibyli na osudné místo, nalezli jsme z celé stodoly již jen několik shořelých trámů, z nichž se ještě kouřilo. Stodola byla prkenná. Nalezalo se v ní něco sena, sekač stroj a dva koně, z nichž jeden ubořel a druhý silných popálenin utřžil. V noci s neděle na pondělek spal v stodole Ferdinand Sklenář. Mezi 1 a 2. hodinou v pondělí ráno vyšel oheň a ubožák v plamenech zahynul. Nalezli jsme po životaplném mladíku, ježž dobře jsme znali, pouze hromádku popele a na popel spálených, avšak pohromadě držítech kostí. Pozůstatky ty nalezeny poblíž dvéří i jest z polohy jejich patrné, že ubožák se probudil a z hořícího stavení na venek dostati se chtěl, že však asi na dva kroky od dvéří na znak upadnul a tak bídně zahynul. Po hlavě a ramenou nešťastníkových nezůstalo ani památky. Bílá, na popel spálená žebra byla viditelná a mezi nimi černý na troud spálený chumáč, nepochybně vnitřnosti a masité části podbřišní. Pak rozcházely se dvě čestíčky bílého popele, patrně to pozů-

statek nohou, jež od kyčlí úplně upáleny a z nichž zbyly pouze holenní kosti, zcela vypálené. Každý, s nimž jsme mluvili, obviňoval matku Sklenářovu z paličství a spojené s tímto vraždy.

Osobnosti.

Ferdinand Sklenář byl 24 roků stár, ačkoliv matka jeho tvrdí, že čítal jen 20. Do Ameriky přišel asi před třemi lety. Nepostrádal lepšího vzdělání, neboť odbyl několik tříd gymnasia. Pocházel z Poličky. V Chicagu, kamž konal cestu z Nového Yorku pěšky, živil se různou práci až se přiučil sazečství. Do Racina přibyl někdy v únoru tohoto roku. Pracoval asi dva měsíce u p. Zíky a pak vrátil se do Chicaga. Mezi tím časem přijela matka jeho z Čech do Racina a Ferdinand Sklenář přibyl jsem asi před 14 dny, aby žil s matkou svou. Našel si práci v cihelně Burdickově a ubytoval se s matkou svou u p. Buchty. Pracoval jako kůň jak sám p. Burdick sdělil. Myslíme však že by tam nebyl zůstal a kdyby dnes byl živ, že by byl zaměstnán v naší tiskárně. Co se matky Sklenářovy týče, žila zde za nepřítomnosti synovy u několika rodin z Poličky pocházejících. Mnohé prokázáno jí dobrodiní a každému se odměnila, jak jsme zaslechli, nevděkem. Jest to ženština nebudící důvěru, nesnášlivá, mnohomluvná a pomlouvačná. Manžel její žije v Čechách, jak se praví, s jinou ženštinou, s níž má dítka a již si přivezl z Ameriky, když zde před lety meškal. Sklenářová jela prý sem s tím dorozuměním, že manžel její ženštinu tu zanechá a se svou ženou zde bude žiti. Chtěla mu poslati plnomocenství ku prodeji jistého majetku a tomu, jak se zdá, vzpíral se syn. S toho povstávaly hádky a hádky v neděli večer se strhnuvši měla dohnati Sklenářovou k děsnému činu. Zdržujeme se všeho vlastního posuzování truchlivé této udalosti a uvádíme v následujícím pouze výpovědi okolních obyvatelů. Pan Josef Buchta, majitel zničené stodoly vypravuje na otázku mu předložené takto: Sklenářová a její syn meškali v domě mém asi týden. Ferdinand Sklenář pracoval na cihelně a matka jeho pomáhala ženě mé v domácnosti. Za matčinu práci měli u mně v hořejší části domu pokojík a ztravu. Matka i syn nalezali se po celý týden v ustavičném sporu, matka chtěla poslati muži svému, o němž se vypravuje, že v Čechách žije s jinou ženštinou, plnomocenství k prodeji nějakého majetku jí náležejícího a syn se tomu stavil na odpor. Chtěl dříve psáti do Poličky, kdež se osec zdržuje, aby se od cizích lidí dozvěděl, udržuje-li starý Sklenář opravdu nedovolený poměr. Domlouval mírně matce své, aby is

dala Hci a plnomocenství do Čech neposílala, že otec pak může majetek prodati pro sebe použití a je okrásti. Matka naproti tomu ujímala se svého muže, že není tak lehková žný a že mu plnomocenství pošle i zapovídala synovi aby domů psal. Hádky takové opakovaly se den co den. I v neděli večer došlo k hádce prudší než byly předcházející. Seděli jsme tuto okolo stolu a Sklenář stál tamto u okna. Stará Sklenářová se neustále hešteřila se svým synem, kterýž jí jen málo a poměrně slušně odpovídal. Dítky mé odebraly se mezi tím na lože, neboť blížila se desátá hodina. Sklenářová zakazovala synu svému všeliké doptávání se po otci a když on prohlásil, že přece bude psáti, pravila ona, že může psát třeba 30 psaní, že mu to nebude nic platno, že ona udělá co bude chtít a syn, že jí v tom nezabraní. Sklenář na to prohlásil že s ní nebude, že se s ní srovnati nemůže a proto jí opustí, neboť: rý se sám dovede vyživiti. Sklenářová zvolala pak: „Tak! Takové ty tedy jsi dítě? Ty se ode mně tedy odlučuješ?“ a dělala mu vyčítky. Nikdo z nás nepletl se do jejich sporu, tu však jsem se nemohl zdržeti i prohodil jsem, že syn její jest plnoletý a že ona mu nemůže ničeho zapovídati. To jí vrtalo dlouho mozkem. Zaspávala ho vyčítkami a konečně mu řekla: „Když se ode mně odlučuješ, nechceš mne posloucha i, tak nejsem tvá matka! Měla jsem tě raději zabiti, když jsi byl ještě malým dítětem! Však my se do zítřka spolu spravíme!“ Sklenář brzo na to šel do stodoly a v malé chvíli za nim jeho matka. Já i žena má čekali sme co budou dělat, když však se nepřihodilo nic zvláštního, šli jsme na lože. Hádky skončila se asi o 10. hodině a oheň vypukl mezi 1. a 2. hodinou ranní.

Bedřich Friedrich syn výše zmíněného německého občana na samém jezerním pobřeží naproti Buchtovým a asi 2—300 yardů od nich bydlícího, 17letý, probudilý to mladík, byl nám označen co osoba, kteráž zajisté mnoho o záležitosti té ví. s ním se však nikdo nemo-

hl dorozuměti, poněvadž nikdo německy a hoch zase jinou řeč neuměl. Mladík vyprávěl nám: Spal jsem v noci s neděle na pondělek jako obyčejně v komůrce, jejíž okno vyhlíží směrem k Buchtovým. Pojednou byl jsem probuzen nemocnou matkou, kteráž něco žádala a sotva že jsem si protřel trochu očí, byl jsem oslněn neobyčejnou září. V tomtéž okamžiku vidím ženštinu nějakou běžeti s návrší k domku našemu. Zbudil jsem otce. Poznali jsme, že hoří u Buchtů. Když jsme šli k Buchtovým, abychom je vzbudili, vrazila Sklenářová, tatáž ženština kterouž jsem viděl běžeti s návrší, do světnice. Sedla si na židli. Byla rozčilená. Mručela něco, nerozuměli jsme jí však. Neměla pokoje. Uložili jsme jí pak dn postele a ženština zde spala. Oheň propukl mezi 1. a 2. hodinou. Sklenářová nepřišla k nám dříve než oheň vypuknul.“

Paní Buchtová líčí průběh hádky mezi synem a matkou souhlasně se svým manželem.

Koroner Komaz

a jiní úředníci odebrali se odpoledne na jeviště truchlivé udalosti i započato s předběžným vyšetřováním, jež ukončeno v úterý. Porota skládala se z následujících pánů: J. J. Wisham, Jos. Popelka, H. Frak, K. Thien, Václ. Teplý, Ant. Kvapil a uznala, že Sklenář zahynul v stodole zapálené zločinnou rukou, neoznačila však blíže žádnou podezřelou osobu.

Pozůstatky

nešťastného mladíka vloženy v pondělí večer do dětské rakve a odvezeny na hřbitov, kdež pohřbeny.

Škoda

ohněm způsobená páčí se na \$400. Pojištění obnáší \$200.

Úterní „Sentinel“

přináší zprávu, že poblíž pozůstatků nalezená bambitka paní Buchtové a že někteří lidé paní tu ve spojení se zločinem uvádí. Jiní lidé prý pak mají za to, že Sklenář sám zapálil stodolu a pak v ní se zastřelil. Toť jsou ovšem pouhé pověsti.

Náš sjezd

píše A. V. člen Sokola Čechie

Tři roky uplynuli od posledního sjezdu amerického sokolstva a tu mnoho se změnilo od té doby a mnoho poznali jsme že se má změnit máli sokolstvo vyšinouiti se na tu výši jakáž jest .nu v národním životě našem vykázaná. Máme veliký a krásný úkol pěstiti národu život mezi rodáky našimi zde, avšak abychom úkolu tomu učinili zadost jest v první řadě naší povinnosti abychom byli co nejúžeji zorganizováni tak aby nemohl nám žádný řadu protrhnouti jak se nám posledním časem po

hříchu stává a to hlavně vinou naší že neměli jsme potřebnou hmotní podporu jak jí potřebujem v té míře ze strany obecnstva, an nepracovali jsme dosti o to aby řady naše rostly, my až dosavad s úplnou lhostejností pohlíželi jsme na to jestli nám někde sbor přibyl aneb ubyl; jestli přibyl sbor někde, ze strany starších sborů nedostalo se nováčkům náležitých pokynutí v jakém směru by měli dále pracovati čeho se vystříhati a čemu se naučiti a tu sbor ten hned s počátku dle jiných spolků

hleděl si hlavně prospěchu hmotného aby se udržel v té výši jak spolky podporující sraré a že mnohdy nemožno takovému sboru členům skýtati podobných výhod jako spolky jediné podpůrnictvím se zabývající; tu velmi často stane se ze sboru takového sbor výhradně podporující aby vyhověl pouze těm jež nemají žádného zájmu na sborech sokolských.

Zvláště máme též svůj zřetel obrátceti na sbory menší na venkově těm v první řadě máme věnovati naší pozornost, neb tam nejvíce postrádají sil jichž ve sboru sokolském nutno mít. A tu nyní v sjezdu tomto naskytuje se vyslancům příležitost aby zlu tomu odpomohli a to nechť se lehko učinit jen když bude všechny duch národní za jich posláním provázeti, naší povinností jest učiniti kroků rozhodných abychem zamezili tomu by sokolských sborů ubývalo, naší povinností jest aby vlastenecké vědomí šířilo se pak mezi sbory tak i mezi zapomínanou naší českou mládeží; my chceme-li svědomitě býti sokoly nesmíme na to dopustit aby ani píď z naší strany jsme nepopustili, ale naopak musíme pracovati na tom abychem půdy nabývali. Vše to mají vzíti si vyslanci k srdci a dle toho sestavit jak stanovy i veškerá usnešení ať rozhodnou se pevně, že jsme celkem jehož účel jest nezištný, že nejsme národními jen dle jména, ale též ve skutečnosti.

Mnohý řekne, jak docilit toho aby sbory venkovské mimo velkých měst mohli ve sokolském přísně vésti se směru. Dovolují si upozornit, že jde to provésti a sice dosti snadněji než by třeba mnohý věřiti chtěl, podám malý toho příklad jednomu sboru bylo by těžko vypláceti úmrtní výplatu v tom obnosu jak nyní se vyplácí, že však všichni vyplácíme na to po částce snadno pak docílíme toho abychem mohli část patřící vyplatiti tím samým způsobem nechalo by se mnoho vykonati pro povznešení sokolstva kdyby my jsme učinili do roka o jeden neb dva rozpočty více a část peněz takto sebraných aby věnovali jsme na povznešení nás samých. Zajisté kdyby Výk. Výbor mohl vládnouti takovou sumou peněz lehko by pak celá naše organizace dostala stejný a pravý sokolský ráz. Mohl by se zjednatí cvičitel, který by se musel vykázati schopností nejen na náčiní ale i láskou věci sokolské, vůbec, získal by se snadno cvičitel vzdělaný všestranně aby dovedl sboru, který by toho potřeboval zavésti ducha sokolského do celé jeho působnosti. Cvičitel takový mohl by cvičiti střídavě po sborech, které nejsou sto svého vlastního cvičitele si vydržovati aneb jej ze svého středu si zvoliti, on zároveň by musel k tomu dohlížeti aby kde toho není, celé jednání soustava sborová byli přísně dle sokolských potřeb zavedeny, vymítiti by musel všechny přívěsky jež se časem do našich sborů od jiných spolků přenesli zkrátka cvič. takový by byl pak organizátorem placeným sbory všemi a byl by za své jednání zodpovědným Výk. Výboru, kterýž, sám jest odpovědný

sborům všem.

Cestou touto zavedla by se stejná soustava všech sokolských sborů jak ve svém sestavení cvičení i pokroku, snáze by pak bylo členům pokračovati, neb nemusel by se teprva, když do jiného místa ke sboru přestoupí teprva do sboru toho se vpravovati, neb by pak bylo všude vše stejné až na malé odchýlky místní jež se pak týkají více úředníků než celku.

Poukazují na sokoly na tento můj i jiných náhled s vědomím, že nutné jest máme-li dociliti žádoucího výsledku již začíti jinak nevím jak mohli bychom sehnati hmotné podpory pro nutné již opravení sborů našich.

Těž měli by vyslanci pracovati k tomu aby stala se změna co se týká vydávání listu našeho. Dosa-váde užívaný formát osvědčil se co velice nepraktický mým totíž dvaácti stránkový působí to nejen větší výlohy ale i látka čítací potřebuje více místa a tu by měl býti list náš 16 stránkový; tak aby aspoň čtyry stránky mohli se věnovati pro uveřejňování různých cvičení a ostatní pak běžným zprávám a článkům poučným.

Očekávám že sokolové povšimnou si upřímné rady a pro dobro nás všech pro národní povznešení učiní to co uložili si za úkol k čemu volají je ryzí vlastenci v naší staré i této vlasti.

Zástupci sboru velkých a pokročilých jednejte velkodušně oproti sborům slabým, jich buďte podporovateli aby i oni mohli vyniknouti a tím zabezpečíme si naši jsoucnost tím zavážeme si celé naše obecenstvo ku mravní i hmotné podpoře sboru sokolských a Sokol opět bude všude považován za hlavní oporu naší národnosti. Očekávám že ničeho nebude v tomto sjezdu opominuto co by mohlo sloužiti nám i celé naší národnosti ku cti. Protož, na zdar! našemu sjezdu. —

Mínění mé i nádeje mé v příští sjezd jsem hořejší vyslovil a nyní musím též vytáhnouti do pole ze zprávami o našich sokolech v Chicagu aby neřekli že jsem píšný a ani si na ně nevzpomenu.

Pořadatel listu našeho, horlivý Hájek arcíř Vám píše o našich sokolech avšak ne vše a tak jak toho mnohdy zapotřebí ne že by nemohl, neb nechtěl, ale že by strhl bouřku nad svojí šedivou hlavou a často pak proti svému přesvědčení mnohé jest mu vynechati. V mých jarních feuilletonech slíbyl jsem jednou, že když bude třeba budu bouřit a poněvač nyní v tom suchem našem cvičebním čase vlastně cvičitelském sboru jest náramně dušno pro samou prázdnotu v cvičičně nebude snad škodit, když tak trochu to tam zabouří a zavlaží aby opět se k životu schopila.

Jak již víte jsme v Chicagu chlapci, máme cvičitelský sbor a ten sestává z cvičitelů a náčelníků a poněvač ti již jsou všichni chlapci — proto zůstávají aby předcházeli příkladem doma.

V poslední poradní schůzi a ta byla záhy po jaru usnešeno, že mám učiniti cvičební výlet všech čtyřech sborů, že však nemohlo se hned

určiti kde, zvolen jsem byl s náčelníkem T. J. S. abychom přiležitě místo vynášeli—vše horovalo pro tento výlet—v neděli na to pak, an druhý výbor se nedostavil, jeli jsme s cvič. S. Čechie a naši výborně se hodící místnost, těšili jsme se že budem moci v příštím cvičení podat zprávu a náčelníci pak že svolají své sbory k výletu. Nadešel večer cvičení — čekáme hodinu, čekáme dvě avšak kdo se dostavil, moje kulatá maličkost Sok. Čermák co cvičitel cvičitelského, ale necvičícího sboru a Sok. Křenek a ostatní zůstali pěkně doma — inu aby předcházeli příkladem. A od té doby spí cvičitelský sbor opíraje se o výmluvu, že prý není svolán, věru smutná to bezpodstatná výmluva.

D o p i s y .

Braidwood, 10. srpna. 1883

Ct. Sokole pořadateli S. A.!

Opět se chápu péra, abych zděčil, jak náš sbor pokračuje, od té doby co jsem posledně psal do našeho orgánu. První moje jest, když jej obdržím, že vždycky začnu číst dopisy napřed, bych zvěděl, jak ostatní jednoty pokračují, ale žel, že se takových dopisů málo nalezá. Myslím, že každý sbor sokolský chová v sobě některé údy, kteří pérem umí vladnouti, ale o sobě nedají skoro ani vědět. Jak já myslím, kdyby od každého sboru aspoň jednou za měsíc některý dopsal do 'Sokola Amerického', že by to naším spojeným jednotám lépe prospělo. Rozvažíme li to dobře, a blíž k tomu hledíme, jako mnohé jednoty co existují několik let a jsou dosti činnými, nedají hnedle o sobě ani vědět. Místo co by měli ti starší ty mladší, slabší a méně činné, pobízet k činnosti a je v lečems poučit, neb proč máme náš orgán? než aby jeden druhý zvěděl, jak ten neb onen sbor jde ku předu a těm mladým sborům by to bylo velice vítaným a jsem jist, zdali sní, pak by se probudili ze svého snění. Pročež Sokolové vezmete péra, přiložte je na papír a oznám

Toto leto pořádal sbor Sokol Čechie několik půldenních cvičebních výletu a při všech se nám jak náleží dobře dařilo a Sokolci rádi účastnují se těchto vycházek nalezajíce vedle cvičení též dosti zábavy a to dosti lacino, neb žijeme vždy na společný účet a tudy malá jest naše útrata, učíme se takto zároveň hospodařit.

Očekávám že snad tento rok přece dojde na společný cvičební výlet, který byl by všem sborům velmi prospěšným. Těším se tou nádeží že veřejná tato pobídka konečně hne se staršími našimi Sokoli a oni ochotně spolčí se s mladými. Kdy to tedy bude??

te v našem orgánu, jak Vaše jednoty pokračují a neostýchejte ss, vždyť má každý svobodnou vůli. Tak jsem si teď oddechl a myslím, že mně žádný za zle nebude mít a zda li jsem v něčem zavadil, prosím napřed za odpuštění. Chci se vám ještě s něčím přiznat, ač nerad—ale co, zde má každý vůli svobodnou, tak i já též a myslím, že mne nezalíte, když se vám s tím přiznám. Náš sbor hodlá udělat tělocvičnou produkci na den 17. září, sokolové cvičící se již se připravili a chtěli obecnost takřka překvapit; ale aby to bylo, co se týče vykonů, vše správné, požádali o cvičitele z Chicaga, ten že je na další přípravě. Bude to druhá produkce, kterou bude náš sbor pořádat za jeho ani dvouletého trvání! Od našeho založení ukládali jsme žákům se cvičícím měsíční poplatky, ale od 1. června má každý se cvičit zdarma; nebylo to mnoho co platili, viděli jsme že tím nezbogatem, udělali jsme to zdarma a hned jsme viděli toho účinek, tak jsme zas na čas spokojeni, ale nevím, jak dlouho.

Se sokolským pozdravem: Na zdar!

Mart. Bouzek

Nedělní škola, Plzeňského Sokola.

Žádný ještě učitel nedělní školy Plzeňského Sokola nepodal zprávu o škole této, ač jich bylo dosti. Pročež vidím se nucena učinit to nyní, co bylo dříve zanedbáno. Sbor tento, ač není tomu dávno co byl založen, přec má již tolik zásluh, na které může býti hrd. Škola tato byla založena r. 1882 22. dubna a za učitele byli p. R. Pitte a p. Chaloupka. Vyučovali pouze půl roku a vzdali se této obtížné práce a na jich místo nastoupili pp. Ferd. Sklenář a Fr. Tomek. I ti vyučovali pouze půl roku a jich místo převzal sám sokol J. L. Voborský. Jak dříve škola byla řízena, nemohu určit, an žádná zpráva přednesena nebyla, až teprv nyní to mohu učiniti sám.

Škola Plzeňského Sokola jest roztržena ve 3 oddělení a sice:

V prvním oddělení jest třicet žakyň do čtrnácti roků starých, z nichž 27 navštěvovalo školu pilně a jmenované tři jenom tak kuse. Ku konci jedna z nich vystoupila překročivši patnáctý rok svého stáří. Žáků v prvním oddělení bylo celkem 29 z nichž chodilo do školy v plném počtu 19 a ostatní polovičatě.

V druhém oddělení jest 15 žakyň, z nichž chodí do školy pilně 10 a ostatních pět povrchně. Žáků v druhém oddělení jest 9, z těchto toliko jeden nechodí do školy.

Konečně v třetím oddělení jest 12 žakyň, zkte-

rých chodí všechny pilně do školy a žáků v třetím oddělení jest 7, z nichž pět pilně chodí do školy a dva polovičně.

Celkem tedy v prvním oddělení jest žáků a žačků dohromady 59, z nichž chodí pilně do školy 49 žáků a žačků.

Všech dohromady v druhém oddělení jest 25, z nich chodí pilně do školy 23.

V třetím oddělení jest všech 19, z nichž chodí pilně 17.

Tedy v celé nedělní škole Plzeňského Sokola jest 102 dítek, a sice 57 žačků a 45 žáků, z kterých navštěvuje školu pilně 81 žačků a žáků 21 povrchně.

Z těchto, kteří zanedbávají školu, jest 8 žačků a 13 žáků.

Zde jsem tedy podal zprávu za měsíc červenec.

Tuto školu vydržuje sám výše pravený sbor, ač s dosti velikými obtížemi, přece chce kráčet tou cestou, kterou si byl vytknul. I ostatní sbory měly by si zříditi podobnou školu a když i tu ne, tedy by měly podporovat onen sbor, který ji vydržuje, aby v tom nejlepším snad rozkvětu nezaknula.

Na zdar!

J. Voborský, učitel

Zasláno

Z Morrisania 14. srpna 1883.

Ct. pořádateli Sokola Amerického!

Tělocvičná Jednota Sokol „Svornost“ uzavřela ve schůzi dne 4. t. m. oslaviti též ten den, který slaví Hora Kutná, odhalení pomníku

Karla Havlíčka Borovského a sice 26. srpna 1883, při tom též oslavíme den ten samý a sice sjezd našich Sokolů v Baltimore.

Temperenční zákon však nám to na neděli nepovoluje, tedy odbýváme slavnost v pondělí dne 27. t. m. a sice výletem do lesa Westfarms, kde budeme tisícere pozdravy zasílat do naší vlasti. ja. kož i do Baltimore.

Provolává tisíce „Na zdar!“

J. Karásek, jednatel

Provolání

k Sokolstvu ve Spojených Státech vůbec a ku Sokolstvu místnímu zvláště. „Plzeňský Sokol“ obrací se s následujícím svoláním ku sbratřenému Sokolstvu ve Spoj. Státech:

Sokolové, bratři! Sbor, Plzeňského Sokola“ v Chicagu, působící snaživě mezi Vámi na roli národní, postrádá citelně vlastního útulku pro užitečná cvičení svá, pro čítárnu i knihovnu svou. Tento nedostatek vhodných místnosti stal se hlavně citelným v poslední době a tu sbor „Plzeňského Sokola“ uvaživ všechny okolnosti dospěl po delším svědomitém uvážení toho poznání, že má-li prospívati zdárně na cestě započaté, musí se nevyhnutelně postarati o vlastní stánek národního působení svého. Dosavadní cvičírny, kterých „Plzeňský Sokol“ posud používal, nemohly nijak sboru vyhověti ani v potřebách nejnужnějších.

Sbor „Plzeňského Sokola“ chce zakoupiti pozemek, na kterém by mohl postaviti svou vlastní cvičírnu, spojenou s veřejnou čítárnou a místností pro knihovnu, přístupnou údům sboru a širšímu obecnstvu vůbec.

Jelikož ale sbor postačitelny kapitál nevládní, obracíme se s plnou důvěrou k ct. Sokolstvu, které už tolikrát osvědčilo svou obětavost pro vše co

užitečné, potřebné a národní, by nás v podniku potřebném a veležádoucím i důležitém zároveň všemožně laskavou svou podporou obmyslilo a nám vzácnou přízeň zachovalo i na dále.

Sbor „Plzeňský Sokol“ usnesl se pro počátek pořádati rozličné zábavy ušlechtilé, jichžto výtěžek má tvořiti základ ku skromnému prozatím ale tím důležitějšímu podniku našemu. Počátek bude učiněn výletem dne 15. července do Silver Leaf Grove a pak bude uspořádána výstava, spojená s výhrami, na sklonku měsíce října, která započne 21. a potrvá do 27. října.

Doufajíce, že ct. Sokolstvo na prvním místě chicagské, uzná upřímnou a poctivou snahu naší co sboru „Plzeňský Sokol“ dovoláváme se jeho podpory mravní i hmotné, tak aby zamýšlené dílo národnost českou uprostřed živlu cizího šlechtící, dodělalo se uskutečnění platného. Zejména dovolujeme si žádati ct. sokolské spolky za jich přízeň bratrskou, zejména když podnik náš zamýšlený je čistě národní a nikoliv výdělkářský. Za to ručíme. V úctě:

sbor „Plzeňského Sokola“.

Pro množství látky zbylo dvakrát zpět. Pořádatel.

Vyloučení údov z Národní Jednoty Sokolské.

T. J. S. New York: Lexa Josef, Štolba Jan pro neplacení v II. čtvrtletí 1880. Plovitz Max v I. čtvrtletí 1880 pro neplacení.

Česko-Am. Sokol Chicigo, Ill.: I. čtvrtletí Vilek Jan v II. čtvrtletí. Zavadil Alois, Svatek Matěj, Bureš Václav. Pro neplacení.

Těl. Jed. Sok. Chicigo, Ill.: Albrecht Jan. Pro neplacení.

Sokolská Jednota „Blesk“ Balto, Md.: Novák Jan. Pro neplacení.

Sokol Clevelandský, Cleveland, Ohio: Krajčůček Frant., Beneš Ant. Pro neplacení.

Těl. Jed. Sokol „Čechie“ Chicigo, Ill.: Kovář Josef. Pro odcestování bez vědomí sboru a neplacení.

Plzeňský Sokol Chicigo, Ill.: I. čtvrtletí: Zajíček Josef, Punčochář Václav, příčiny neudány. II. čtvrtletí: Růžička Vojtěch, Beran Vilém, Rösner Jindř., Kučaba Mikuláš. Pro neplacení.

Těl. Jed. Sok. „Čech“ Cleveland, Ohio: Palivec Tomáš, Jugman Alois, Miller Tomáš, Šandera Jan: Tancer Václav. Pro neplacení.

Těl. Jed. „Věrní Bratři Sokol“ Milwaukee, Wis., Melichar Fr., Weiner Alois. Pro neplacení.

Těl. J. S. Omaha, Neb.: I. čtvrtletí: Rousek Jos., Rajtera Fr., Mathauser Josef, Hanza Jan, Malý Josef, Mathauser Bartoloměj, Mathauser Karel. Pro neplacení. Linhard Albinus. Pro udání nepravého jména. II. čtvrtletí: Pokorný Anton, Křofát Josef. Pro zlehčování sboru. Kovář F. J., Soukup Vincenc, Hrubý Jiří, Bartoš Josef. Pro neplacení.

Česko-Am. Sokol Braidwood, Ill.: Červený Václav, Ferclík Ant., Krisl Frant., Kratina Ludvík, Vavřík Karel. Pro neplacení. Jednatel.

Zpráva náčelníka

Sboru Česko-Amerického v městě Chicagu státu Illinois. Za druhé čtvrtletí 1883. Za měsíc duben cvičeno v jedné četě o desíti členech za měsíc květen cvičeno v jedné četě o dvanácti členech a za měsíc červen cvičeno v jedné četě o šestnácti členech. Žáků cvičeno čtrnáct v tomto čtvrtletí. Nejlépe cvičeno na bradlech a na koni, pochodo- vých cvičení neodbyváno žádné.

Jan Novotný, náčelník.

Rozpočet na úmrtí

Matěj Košna a Václav Hnilička.

Úděl.	Jméno jednoty.	\$	ct.	\$	ct.
161	Těl. J. Sokol v New York	51	52	103	04
86	Čes. Am. Sokol v Chicigo Ill.	27	52	55	04
74	Těl. Jed. Sokol v Chicigo Ill.	23	68	47	36
86	Sokolská Jedn. Blesk v Balti. Md.	27	52	55	04
49	T. J. S. „Tyrš“ Cedar Rapids Iowa	15	08	31	36
46	T. J. S. „Budivoj“ Detroit Mich.	14	72	29	44
31	T. J. S. Clevelandský Cleveland O.	6	72	13	44
19	Čes. Am. Sokol v Kewaunee, Wis.	6	08	12	16
48	T. J. S. „Čechie“ v Chicigo Ill.	15	36	30	72
73	T. J. S. „Plz. Sokol“ v Chicigo, Ill.	23	36	46	72
70	T. J. S. „Čech v Cleveland, Ohio.	22	40	44	80
74	T. J. V. B. Sokol v Milwaukee Wis	23	68	47	36
57	T. J. Sokol v Omaha, Neb.	18	21	36	48
26	Č. A. S. v Braidwood, Ill.	8	32	16	64
19	T. J. S. „Svornost“ v Morrisania..	6	08	12	16
26	T. J. S. ve Vilber, Neb.	8	32	16	64
935	Po 32 centu na úda počítaje činí:	299	20	598	40

Schodek \$1.60 nahradí se příštím rozpočtem.

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor. sídlící v Chicagu, odbývá schůzi vždy první pátek v měsíci v síni Čes.-Am. Sokola 106-108 Dekoven ul. Ufádníci: J.B. Bělohorský předseda, F. C. Lajer místopř., J. Hájek jednatel, A. Volenský záp. taj., F. Tomek pokladník Další členové: R. Jandus, M. Bláha, M. Křišťůfek F. Vaněk. Náhrad: M. Poláček, J. Šindelář, H. P. lat. Veškeré záskyly a dopisy adresujte Jindřich Hájek, 139 Taylor ul.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicigo, Ill., odbývá schůze každý čtvrtěk ve své síni 74-76 W. Taylor ulice. Taj. Fr. R. Loudl č. 67 Barber ul.

Česko-Americký Sokol v Chicigo, schůze 1. a 3. středu v měsíci ve své síni v ulici DeKoven Tajemník Jos. Tryner, 141 Forquer ul. Jednatel Eduard Uhlř č. 106 108 Dekoven ul.

Těl. Jednota Sokol Cechie v Chicigo, schůze 1. a 3. sobotu v měsíci v č. 100-103 Wade ul. Taj. Jos. Křišťůfek č. 31 Jane ul.

Těl. Jednota „Plzeňský Sokol“ odbývá schůze každé 2 a 4. pondělí v síni p. M. Trsa. roh 204. a Brown ul. Taj. Jos. L. Voborský č. 235 záp. 204.

Tělocvičná Jed. „Sokol“ v New Yorku, odbývá své schůze každé první pondělí v měsíci u J. Pospíšila 533 5ta uice. Taj. J. Neubauer 236 3ta ul. Jednatel Stanislav Výbojný 25 ave A.

Sokolská Jednota „Blesk“ v Baltimore Md., taj. Josef Rejžek, 174 N. Dallas ul., jednatel Frant. Vavřina, 20 S. Bond ul.

Tělocvičná Jednota Sokol „Tyrš“ v Cedar Rapids Ia. Tajem. Václav Severa, jednatel Václav Bláhnik, Box 459

Tělocvičná Jednota Sokol „Budivoj“. Taj. Ant. Podr 56 Benton ul., jednatel Jan Vilém, č. 613 Antonie ul., Detroit, Mich.

Těl. Jedn. „Sokol Clevelandský“, tajemník K. F. Tůma 112 Croton ulice, Cleveland, O.

Čes.-Americký Sokol, taj. Frant. Hranáč. Jednatel Jan Bican Kewaunee, Wis.,

Tělocvičná Jednota „Čech“, jednatel Jan Prošek č. 3 Burwell Ext. Cleveland, Oh.

Těl. Jed. Věrní Bratři Sokol taj. Václ. Kubálek 315 4ta ulice v Milwaukee, Wis.

Tělocv. Jednota Sokol, taj. Fr. Horstenský 1413 S. 14ta ul. Omaha, Neb

Česko-Americký Sokol, tajemník Frant. Novák, box 398 Braidwood, Ill.

Sokolská Jednota „Svornost“, tajemník Jan Káraček 162. ulice a Brook ave., Morrisania, N. Y.

Těl. Jed. Sokol Wilber, Taj. J. K. Mallat.